

Ивана Максић

КЊИЖЕВНИ ЖИВОТ

КОНТЕМПЛАЦИЈА НА ТЕМУ КЊИЖЕВНОСТИ И КЊИЖЕВНОГ ЖИВОТА У СРБИЈИ

У Србији има много неписмених.
Према неким статистичким подацима,
број књижевника превазилази
број функционално писмених.

Слично је и са факултетски образованим људима –
има их више него оних који умеју да се потпишу.

Прецизније: број факултетски образованих људи
приближава се броју писмених.

Број књижевника
прети да досегне број извршених абортуса.

ЗА КУЛТУРУ СЕ МОРА ВИШЕ ИЗДВАЈАТИ (СРБИЈА)

[Тешка је срамота како се мало (готово нимало) не издваја за културу. За петнаест пројеката протекле године од министарства смо добили за трећину средстава мање него што је то случај у Нигерији, а за десетину мање него што се издваја у суседним земљама на Балкану. Земља без културе, земља је без традиције. То је, напokon, земља без саме земље. Средњошколци све мање читају лектуру. Средњошколци и студенти, уопште, све мање читају. Зашто је то тако? Зашто људи не долазе на књижевне вечери? Зашто их не посећују?]

Зашто се у Србији умире?

Од петнаест операција претходне године
Четрнаест су извршили месари.

То је више од деведесет посто
Изгледа да му ћерка преживи.

Свака операција га је доводила до очаја.
Колико год радио није било довољно.

Спавао је сат и по на сваких двадесет четири часа.
Време га је прегазило.

Зато није ишао на књижевне вечери.
Оне су увек почињале у 20h,
У време његове десетоминутне паузе.

Приредила *Вања Радаковић*